

RAZOTKRIVANJE

Zvezdan Ružić

Skladatelj i pijanist rođen prije 35 godina u Rijeci, koji će 30. srpnja održati koncert na Dubrovačkim ljetnim igrama, govori o svojem najvećem strahu i otkriva što bi promijenio na sebi te kako uspijeva održavati vezu na daljinu

razgovarao DAMIR LELJAK

FOTOGRAFIJA: MATEA SMOLČIĆ SENGAR

Što ćete izvesti na koncertu na Dubrovačkim ljetnim igrama?

- Meni drage autorske skladbe s albuma "Delightful F" i "Inspiration", ali i nekoliko svjetskih pop-hitova u potpuno novim Pianotron aranžmanima. E, to morate čuti, preludo zvuče!

Imate li neki ritual prije nastupa?

- Meditiram, budem sam sa sobom pola sata do 45 minuta prije izlaska na pozornicu. To mi je jako važno, jer za dobru izvedbu treba imati potpuni mir i fokus, bez toga ne ide.

A tremu?

- Prije svakog koncerta sam uzbuđen. Ne znam je li to trema ili nešto drugo, ali znam da mi je jako stalo. Osjećaj je sličan prvom dejtju. Ne znate kako će biti, niti možete predvidjeti svoje reakcije, a kamoli druge osobe - ali s leptirićima u trbuhu nestrpljivo iščekujete taj trenutak. Kad se popnem na pozornicu, sva pitanja i brige u istom trenu utihnu. Glazba preuzima eter i to je najbolji osjećaj na svijetu!

O čemu razmišljate dok svirate?

- Što ću jesti nakon koncerta. Šalim se. Ne mislim. Zato volim glazbu. Ona mi jedina dopušta da nestanem u nekom svom paralelnom svemiru, daleko od ljudi i svijeta.

Kad vam najčešće dolazi nadahnuće za skladanje?

- Nema pravila. To je trenutak koji dođe, a ako ga ne iskoristiš i ne zabilježiš, već za pola sata bit će prekasno. Inspiraciju ne možeš uhvatiti ni isforsirati. Ima kolega koji tvrde da je sve "rad" i da će uz puno rada doći ideje, ali ja sam "filings", emotivac. Kod mene matematike nema, kamoli pravila. Idem srcem, osluškujem svoju dušu i pokušavam te trenutke inspiracije pretvoriti u note.

S kojim biste pop-glazbenikom voljeli suradivati?

- S Pink, DJ-em Kygom, Johnom Mayerom... Lista je poduža.

Nervira li vas popularnost turbofolka i trapa?

- Ako je nešto dobro, dobro je neovisno o žanru. Danas zahvaljujući internetu doista možeš imati neki svoj mikrokozmos i živiti svoj film. Ne pamtim da mi je ijedna turbo-folk pjesma "izletjela" na mrežama. Eto, možda u mom mikrokozmosu ipak nisu toliko popularni.

Koja je vaša strast izvan glazbe?

- Skijanje obožavam od malih nogu, do te mjere da mi je teško reći vesele li me više ljeto i plaža ili snijeg i staza, iako sam rođen na moru. Planinarenje uvijek, duge šetnje i bicikl također. Uglavnom, sve što mi osigurava boravak u prirodi.

Bez čega ne možete zamisliti dan?

- Bez glazbe, u svakom smislu te riječi.

Koju biste svoju karakternu osobinu voljeli promijeniti?

- Dramatičnost.

Koji je vaš najveći strah?

- Odmalena je u mojoj obitelji bilo mnogo bolesti pa sam uvijek brinuo i žudio da se stvari promijene na bolje. Promijenile su se, ali je ostao taj dječjački strah da nešto ne krene po zlu. Obitelj je moja najveća sreća, ljubav i blagoslov. Najveći strah mi je da takvu ljubav i takve divne duše ne izgubim.

Kako ste proslavili 35. rođendan u lipnju?

- Ove godine samo uz užu obitelj. Tata je

radio roštilj, mama kolače, Paulina tortu i baš nam je bilo lijepo. Manje je više.

Kako održavati uspješnu vezu na daljinu, budući da vaša djevojka Paola Uroda u Engleskoj studira psihologiju?

- Iskrenost i komunikacija, na daljinu i blizinu - tu nestaju sve prepreke, do te mjere da ta ista daljina postane neprimjetna. Sve je to zapravo u glavi, u sreću. Ima toliko primjera da su ljudi fizički blizu, a miljama udaljeni, samo zato što ne znaju iskomunicirati svoje osjećaje i onda se potihno udaljavaju jedni od drugih.

Oko čega se znate porječati i tko prvi popušta?

- Oko nekih gluposti, najčešće ako smo oboje umorni pa bez veze nastane tenzija. To se događa rijetko, ali kada se dogodi, sve brzo riješimo. Ona najčešće prva zaustavi dramu, ali ja se uvijek prvi ispričam.

Jeste li ljubomorni?

- Daleko sam od posesivnosti i ikakve potrebe za kontrolom. Dajem potpunu slobodu, ali naravno da imam onu malu, po meni zdravu, dozu ljubomore. Jer mi je stalo, jako.

Gdje se vidite za pet godina?

- Kako putujem sa svojom glazbom i živim svoj san. Meni je glazba sve. Vjerujem da granica nema, osim onih koje si sami postavimo u svojim glavama. Tako da vidim jako puno lijepih koncerata, u različitim zemljama, na različitim kontinentima. Nadam se da ću za pet godina pročitati ovaj intervju i da će barem dio ovih mojih snova i vizija biti realiziran. A ako i ne bude, nadam se da ću i za pet godina i dalje imati snove, jer smatram da umiremo onda kada prestanemo sanjati.

Imate li najdraži stih, izreku...?

- "Što se radi u ljubavi, dobro se radi", mog omiljenog slikara Vincenta van Gogha.

AKTUALNO PITANJE

Strahujete li od vremenskih nepogoda?

- Naravno, jer smo tako maleni i nemoćni pred prirodom. Doživio sam potres u Zagrebu i uragan na Kvarneru, kad nam je nosilo stabla i rušilo zidove ispred kuće. Nadam se da nas neće opet dočekati tako nešto ili, ne daj Bože, nešto snažnije.